

[Finansministeren.]

linie i den hidtil førte Finanspolitik, og det er mit Indtryk, at der i alle ansvarlige Kredse er Enighed om at opretholde denne Linie. Og der er absolut intet, der tyder paa, at der i Finansaaret, som vi nu er inde i, vil blive stillet mindre Krav til Statens Udgiftsbudget end i 1942—43. Tværtimod tyder alt paa, at Krav, som ifølge Forholdenes Natur maa anses for uafviselige, er stigende. Jeg skal ikke ved denne Lejlighed gaa i Detailler, men blot nævne nogle faa Kendsgeninger. Finansloven for 1942—43 vil antagelig sammen med Tillægsbevillingsloven for samme Aar med de dertil knyttede Ændringsforslag vise en samlet Udgift paa omkring 1 050 Mill. Kr. Finansloven for 1943—44 er vedtaget med et Udgiftsbudget paa 1 007 Mill. Kr. Men siden Finanslovens Vedtagelse er Udgiften ved allerede vedtagne Love og tiltraadte Bevillinger forøget med henimod 50 Mill. Kr. Udgifter af tilsvarende Størrelse kan allerede nu paavises at ville tilkomme, og hertil maa føjes, at der maa afsættes en ikke ringe Sum til at imødegaa de Krav, som man erfaringsmæssigt ved altid bliver stillet til Tillægsbevillingslovens Udgiftsside. Det vil heraf forstaas, at en Reduktion af Statens Indtægter for indeværende Finansaar i Forhold til Indtægterne i det nys forløbne maa søges undgaaet, og at man i modsat Fald maa imødesee et Driftsunderskud eller en Begrænsning af de nødvendigeste Afskrivninger, som kommer til at ligge under det forsvarliges Grænse. Dette turde være tilstrækkelig Begrundelse for den her omhandlede Paragraf i Lovforslaget.

Jeg skal hermed anbefale Forslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

Jeg skal dernæst tillade mig over for det høje Ting at anbefale *Forslag til Lov om Omsætningsafgift af Motorkøretøjer*.

Den gældende Omsætningsafgift af Motorkøretøjer er indført i 1924. Den er i sin Form en ren Indregistreringsafgift. Afgiften betales alene ved første Indregistrering af et Personautomobil eller en Motorcykel og beregnes paa Grundlag af den Pris, der er betalt for Køretøjet ved den sidste Omsætning før Indregistreringen. Normalt bliver der saaledes efter den gældende Lov kun opkrævet Afgift af de nye Køretøjer. Naar et Køretøj een Gang er indregistreret, bliver der kun Tale om Afgift, naar Køretøjet gennemgaar saadanne Omdannelser, at det faar Karakter af at være et nyt Køretøj, og selv i dette Tilfælde skal der kun betales en meget lav Afgift, nemlig 5 pCt. af den Afgift,

der betales for et nyt Køretøj til samme Værdi.

Indtægten af denne Afgift har været meget varierende fra Aar til Aar. Den naaede et Højdepunkt umiddelbart før Krigen, idet der i hvert af Finansaarene 1938—39 og 1939—40 indgik omkring 13 Mill. Kr. i Afgift. Siden har Afgiften som Følge af Krigsforholdene været ubetydelig. I de sidste 3 Finansaar har Indtægten kun været henholdsvis 1,1 Mill. Kr., 396 000 Kr. og 438 000 Kr. Provenuet af Afgiften anvendes i sin Helhed til Vejformaal.

Som Forholdene er, maa man regne med, at der i længere Tid — ogsaa efter Krigens Slutning — ikke bliver Mulighed for Tilførsel af nye Motorkøretøjer i væsentligt Omfang. De økonomiske Forhold her i Landet vil vel næppe give Basis for en saadan Import.

Det er muligt, at det er saadanne Forventninger med Hensyn til den fremtidige Udvikling, som i den senere Tid har haft en stimulerende Virkning paa Omsætningen af brugte Motorkøretøjer. Ønsker om at anbringe Pengemidler i Realværdier spiller maaske ogsaa en Rolle i saa Henseende. Det afgørende er imidlertid, at der faktisk er kommet Gang i Omsætningen af brugte Motorkøretøjer.

I Finansministeriet overvejede man Muligheden for at modvirke eller neutralisere de ekstraordinære Indkomstdannelser, der kunde opstaa gennem disse Realisationer, ved Foranstaltninger af beskattingsmæssig Art, og man kom til det Resultat, at det vilde være hensigtsmæssigt at foreslaa den gældende Indregistreringsafgift for de nye Motorkøretøjer afløst af en almindelig Omsætningsafgift for Motorkøretøjer, altsaa saavel de nye som de brugte Køretøjer. Under Arbejdet med dette Forslag blev der imidlertid af Prisdirektoratet truffet visse regulerende Foranstaltninger med Hensyn til Omsætningen af brugte Køretøjer, saaledes at der nu fastsættes Maksimalpriser. Man har dog ikke fra Regeringens Side ment at burde blive staaende herved, idet man fremdeles finder det hensigtsmæssigt at foreslaa en almindelig Beskatning af Omsætningen af Motorkøretøjer.

I Overensstemmelse hermed gaar det foreliggende Forslag ud paa at indføre en Afgift paa al Omsætning af Motorkøretøjer til Personbefordring, hvad enten der er Tale om nye eller brugte Køretøjer.

Der er dog foreslaaet to forskellige Afgiftsberegninger, saaledes at Afgiften for Køretøjer, der godtgøres at være eller have